

சில வாரங்களுக்கு முன்பு நவம்பர் 7 முதல் 12 வரை மின்னா போலிசில் நடந்த ஏழாவது சர்வதேச தூய்மை மகா சபை கூட்டத்தில் நியூயார்க் மாகாணத்தின் பிரதிநிதியாக கலந்து கொள்ளும்படி காவற்கோபுர (Watch Tower) ஆசிரியரை நியூயார்க்கின் கவர்னர் கிளின் (Glynn) அவர்கள் நியமித்தார்.

நாங்கள் தூய்மை மகா சபை கூட்டத்தில் கலந்து கொண்டு அங்கே அநேக உயர்ந்த மனிதர்களையும் பெண்மணிகளையும் சந்தித்தோம். அவர்கள் மனுக்குலத்தையும் அச்சுறுத்தும் அளவுக்கு வேகமாக பரவுகிற பல்வேறு வகையான வியாதிகள் மற்றும் துன்மார்க்கம் போன்றவைகளையும் ஒழிக்க தீவிரமாக போராடுகிறார்கள்.

நவம்பர் 9ந்தேதி ஞாயிற்றுக்கிழமை சர்வதேச வேத மாணவ ஐக்கிய சபை உள்ளூர் வகுப்பின் கீழ் பேசுவதற்கு தூய்மை மகா சபை கமிட்டி மின்னாபோலிசில் ஸ்கொபர்ட் அரங்கத்தில் நியமிக்கப்பட்டோம். அரங்கம் நிறைந்திருந்தது. நமது தலைப்பு “பாவத்தின் சம்பளமும் தூய்மையின் பரிசும்.” இது “பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்; தேவனுடைய கிருபை வரமோ நம்முடைய கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவினால் உண்டான நித்திய ஜீவன்” என்ற வசனத்திலிருந்து எடுக்கப்பட்டது. (ரோமர் 6:23)

தேவன் மட்டுமே வெற்றியை தர முடியும்

பாவமானது உலகத்தில் அரசியல் சீர்கேடு, சாரீ சீர்கேடு அல்லது வியாதி, நடத்தையில் சீர்கேடு அல்லது களங்கம் மற்றும் அவர்களது பல்வேறு கிளர்ச்சிகள் போன்ற அநேக முறைகளில் வெளிப்படுகிறது என்பதற்கு புள்ளி விவரங்களுக்கு நாங்கள் செல்லவில்லை. மனிதர்கள் உலகத்தில் ஏன் பாவம் செய்யும் குணத்துடன் பிறக்கிறார்கள் என்பதற்கான காரணத்தை ஆழமாக ஆராய முயற்சித்தோம். பாவத்திற்கான மூலத்தை கண்டுபிடித்த பிறகு அதற்கான தீர்வை நாங்கள் விவாதித்தோம். நல்ல மனிதர்கள் ஏன் பாவத்திற்கு எதிராகவும் அதை ஒழிக்கும் முயற்சியிலும் ஒன்று சேர வேண்டும் என்பதையும் குறிப்பிட்டோம். உலக சஞ்சீவி எதுவும் உண்மையிலேயே குணப்படுத்த முடியவில்லை என்பதை அனுபவம் நிரூபித்திருக்கிறது.

அந்த பாவத்தை, களங்கத்தை காணவும், மற்ற இடங்களிலும் மற்ற வடிவங்களிலும் பரவாமலிருக்க மனுக்குலமானது தொடர்ந்து போராட வேண்டும். அது தீயையோ, கொள்ளை நோயையோ கட்டுப்படுத்துவதைப் போன்றது. போராட்டத்தை நிறுத்துவது என்பது ஜெயங்கொள்ளுவதாகும். தூய்மைக்கான போராட்டத்தின் நடுவிலே நிரந்தரமான கண்காணிப்பு அவசியம். அப்பொழுது தான் கொஞ்சமாவது பலன் இருக்கும். தேவனுடைய பக்கத்திலிருந்து தூய்மைக்கான போராட்டத்தை பற்றி அறிவது மிகவும் ஆவலானதாக இருக்கிறது. அவர் ஏற்ற காலத்தில் ஏற்ற வழியில் வந்து, நம்மை காப்பாற்றி முழு வெற்றியை தந்தருளுவார். ஆகையால் வெற்றி முழுமையடையும், இனி அழகையும் கூக்குரலும் மரணமும் இராது; துக்கமும் வலியும் இராது. ஏனெனில் இனி பாவமுமிராது, தூய்மையற்றதும் இராது, பரலோக நிலைமைகள் பூமிக்கு வரும். பிறகு அது உலகளாவிய பரதீசாக இருக்கும். (ஏசாயா 35)

இந்த நிலைமையின் கண்ணோட்டம் மிகவும் பிரபலமான பரிணாம தத்துவத்திற்கு தலைகீழானது என்பதை ஏற்றுக்கொண்டோம். நமது நாட்களின் பொருட்கள் மற்றும் அறிவின் ஆச்சரியமான ஆசீர்வாதங்களை சிந்திக்கும் ஜனங்கள் அதிகமதிகமாக உணர்ந்து வருகிறார்கள். சாரீ பிரகாரமாகவும், அறிவின் பிரகாரமாகவும் பொதுவாக முன்னேற்றம் அடைகிற தகுதியானவர்கள் மட்டும் ஜீவிப்பார்கள் என்கிற கொள்கையை ஆதரிப்பதில்லை. அதன் போக்கு கீழ்நோக்கி இருக்கிறது. இயலாமை, பித்து பிடித்த நிலை, தார்பீக சீரழிவு பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது. விசேஷமாக பணக்கார மற்றும் படித்த குடும்பங்களில் வெளிப்படுகிறது. நமது நாளின் முன்னேற்றம் தேவனுடைய அங்கீகாரம் பெற்றதாக இருக்க வேண்டும். நீண்ட நாட்களாக வாக்குத்தத்தத்தம் பண்ணப்பட்ட மேசியாவின் ராஜ்யமாகிய புது யுகத்தின் தொடக்க விழாவை ஆரம்பிப்பதாக கருதப்பட வேண்டும்.

தேவன் பொறுப்பல்ல

வேதாகமம் மட்டுமே தற்கால நிலைமையை விளக்குகிறது. ஏன் அநேகம் வழி தவறி போகின்றன என்பதை வேதாகமம் மட்டுமே நமக்கு கூறுகிறது. குழந்தைகள் தீய ஒழுக்கக்கேடான உணர்வுகளோடு பிறந்து, அவர்களும் சமூகமும் அதற்கெதிராக தொடர்ந்து போராட வேண்டும். சங்கீதம் 51:5இல் நாம் வாசிப்பதாவது: “இதோ நான் தூர்குணத்தில் உருவானேன்; என் தாய் என்னைப் பாவத்தில் கர்ப்பந்தரித்தாள்.” இங்கேயே அதற்கு விளக்கம் இருக்கிறது. பாவத்தை நோக்கிய போக்கை நாம் மரபு உரிமையாக பெறுகிறோம். சிலர் அதை மற்றவர்களைக் காட்டிலும் அதிகமாக பெறுகிறார்கள். சிலர் பெற்றோர்களின் பொறுப்பையும் புனிதத்தன்மையையும் உணர்ந்திருக்கின்றனர். சில பெற்றோர்கள் மட்டுமே தங்களது குழந்தைகளின் நடத்தைக்குரிய மற்றும் சாரீ பிரகாரமான தேவைகள் என்ன என்பதை அறிந்திருக்கிறார்கள். அவர்கள் பிறந்த பிறகு பயிற்சி கொடுப்பது மாத்திரமல்ல, கர்ப்பம் தரித்து கர்ப்பப்பையில் வளரும் போது குணலட்சணங்களுக்கு பெற்றோர்களே பொறுப்பு என்பதையும் சிலரே அறிந்திருக்கிறார்கள்.

நாம் சொன்ன கருத்திலிருந்து, எந்த குழந்தையையும் சாரீ பிரகாரமாகவும், மனத்தளவிலும், குணலட்சணத்திலும் பூரணமாக பிறப்பிக்க முடியும் என்று யாரும் எடுத்துக்கொள்ளக்கூடாது. பாவம் மற்றும் சீரழிவின் விதைகள் நமது பெற்றோர்களுக்கு மிகவும் நீண்ட காலத்துக்கு முன்பே விதைக்கப்பட்டன. சாரீ பிரகாரமான ஒத்த தன்மை தாத்தாவிடமிருந்து பேரப்பிள்ளைக்கு தொடருகிறது. அதே போல குணநல பண்புகளும் போக்குகளும் இரத்தம் மற்றும் சீர்மையின் அழுக்குகளும் தொடருகின்றன. வேதாகமம் நம்மை முதல் மனிதன் மற்றும் முதல் ஸ்திரீயின் காலத்துக்கு எடுத்துச் சென்று, அவர்கள் தேவனுக்கு கீழ்ப்படியாததையும், அவர்கள் பாவிக்கான போது தேவனிடமிருந்து ஐக்கியம் துண்டிக்கப்பட்டு “சாகவே சாவீர்கள்” என்ற தண்டனைக்கு கீழாக வந்ததையும் சொல்லுகிறது. அப்பொழுதிலிருந்து கீழான போக்கு ஆரம்பித்து எப்பொழுதும் இல்லாத அளவுக்கு அதிகரித்து வந்திருக்கிறது.

தேவன், மனிதனை தமது சொந்த சாயலிலும் ரூபத்திலும் பூரணமாக படைத்தார் என்று வேதம் நமக்கு கூறுகிறது. இந்த உண்மையின் உறுதிப்படுத்துதலை எவ்விடங்களிலும் நாம் காண்கிறோம். மனிதன் விழுந்துபோய் 6000 வருடங்கள் ஆனாலும் ஒவ்வொரு மனிதனிடமோ இன்னும் கொஞ்சமும் நீதிக்கடுத்த குணங்கள் இருக்கிறது. அதிகமோ குறைவோ சிருஷ்டிகளின் குணலட்சண சாயல் பின்பற்றத்தக்கது. ஆனால் பாவிக்க அனைவரும் தேவனுடைய சாயலில் குறைவுபட்டவர்களாக, ஆரம்பத்தில் நமது இனத்திற்கு கொடுக்கப்பட்ட தெய்வீக சாயலில் குறைவுபட்டவர்களாக இருக்கிறார்கள். தேவன் அதற்கு பொறுப்பல்ல. வேத

வசனங்கள் கூறுவது போல அவரது கிரியைகள் அனைத்தும் பூரணமானவை. (உபாகமம் 32:4) கீழ்ப்படியாத நம்முடைய முதல் பெற்றோர்களை தம்மிடமிருந்து பிரிப்பதிலும் தம்முடைய கிருபைக்கும் நித்திய ஜீவனுக்கும் அபாத்திரர் என்றும், “சாகவே சாவீர்கள்” என்றும் தீர்ப்பளிப்பளிப்பதிலும் தேவன் முற்றிலும் நீதியுள்ளவராயிருந்தார்.

அப்பொழுதிலிருந்தே, நமது இனம் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையின் கீழ் இருந்து வந்திருக்கிறது. அதிகமதிகமாக பாவமானது அதிக கட்டுப்பாட்டை எடுத்துக்கொண்டது. சகல பாவங்களின் இயற்கையான போக்கும், மரணத்தை நோக்கியே இருக்கிறது. மனுக்குலமானது மருந்து மற்றும் அறுவை சிகிச்சை மூலமாக தங்களை பாவம் மற்றும் மரணத்தின் சுமையிலிருந்து விடுவித்துக்கொள்ள நாடுவது தகாததாக இருக்கவில்லை. முயற்சியானது உலகத்தில் மேன்மையான குணசாலிகளை அபிவிருத்தி செய்திருக்கிறது.

பாவம் மற்றும் மரணத்திற்கெதிரான போராட்டம் இன்னும் துன்பப்படுத்திக்கொண்டிருக்கிறது. எனினும் நமது இனத்தின் மனஞ்சார்ந்த மற்றும் உடல் சார்ந்த வியாதிகள் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது, பெருகிக்கொண்டிருக்கிறது என்று மருத்துவர்கள் உணருகிறார்கள். அவர்களது ஆராய்ச்சி அறிவு மற்றும் திறமை சமாதானத்தை செயலில் கொண்டுவர முடியவில்லை. நமது தூய்மை மகா சபை அழியாமையின் திசையில் அதையே நமக்கு உறுதியளிக்கிறது. நமது முயற்சிகளை தளரவிடக்கூடாது. ஒவ்வொரு நல்ல மனிதனும் ஒவ்வொரு நல்ல ஸ்திரீயும் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் செல்வாக்கை முடிந்தவரை ஞானமாகவும் பலமாகவும் தடுக்க எச்சரிக்கையாக இருக்க வேண்டும். இந்த திசையில் நாம் சிந்திக்கிறபடி வேலை நடந்துகொண்டிருப்பதால், பொதுவான நன்மைக்கு ஒரு உயர்ந்த ராணுவ போராட்டத்தில் நாம் சந்தோஷப்படுகிறோம். எல்லா வழிகளிலும் சீர்த்திருத்தலுக்கான சகல நேர்மையான உழைப்பாளிகளை நாங்கள் போற்றுகிறோம்.

தேவனுக்கு ஆர்வம்ல்லையா?

மனுக்குலத்தின் நன்மைக்காக நாம் நமது ஆழ்ந்த அக்கறையை உணரும் பொழுது, தாம் சிருஷ்டித்து நீதியாக தண்டனை கொடுத்த இந்த இனத்தின் மேல் அக்கறை இல்லாமல் இருப்பது விநோதமாக காணப்படுகிறது. தேவன் இன்னும் மனுக்குலத்தை நேசிக்கிறார் என்றும், மனுக்குலத்தை பாவம், துக்கம் மற்றும் மரணத்திலிருந்து விடுவிக்க ஒரு மகாபெரிய திட்டத்தை வைத்திருக்கிறார் என்றும் வேதாகமம் குறிப்பிடுகிறது. தெய்வீக குணங்களையும் திட்டங்களை பற்றிய போதுமான பரந்த நோக்கத்துடன் எடுக்காததால், கடந்த காலத்தில் கிறிஸ்தவர்களிடையே குழப்பம் எழுந்திருக்கிறது. தேவன் ஏன் சீர்திருத்தக்காரர்களை குறிப்பாக ஆசீர்வதிக்கவில்லை என்பதிலும் தமது வல்லமையை பயன்படுத்தி சமூகத்தின் சீர்கேடு மற்றும் தீமைகளையும் தூக்கி எறியவில்லை என்பது குறித்து ஒரு காலத்தில் நாம் ஆச்சரியப்பட்டோம். ஆனால் ஆயிர வருட காலம் விடிந்து கொண்டிருக்கிறது. பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகையை ஏன் தேவன் அனுமதித்திருக்கிறார் என்பதையும் இந்த இரகசியத்தை புரிந்துகொள்ளுவது ஒரு ஆசீர்வாதம் என்பதையும் வேதாகமானது விளக்குகிறது.

பாவத்தின் சம்பளத்தைக் குறித்து இருண்ட காலங்களின் விசுவாச பிரமாணத்தின் போதனை வேதாகமத்தின் போதனை அல்ல. பாவத்திற்கான பயங்கரமான தண்டனை என்றும் ஒரு காலத்தில் எண்ணிக்கொண்டிருந்தபடி நித்திய ஆக்கினை இல்லை என்றும் வேதாகம போதனை காண்பிக்கிறது. பாவத்தின் சம்பளம் மரணம்; நித்திய ஜீவன் தேவனுடைய கிருபை வரம். அது விசுவாசிகளுக்கு கிறிஸ்து மூலமே கொடுக்கப்படுகிறது. எனவே தீயவர்கள் நித்திய ஜீவனை பெற முடியாது. “அவர்கள் அழிந்து போவார்கள்.” “துன்மார்க்கர் யாவரும் சங்கரிக்கப்படுவார்கள்.” ஆனால் துன்மார்க்கர் எத்தனை பேர் இருக்கிறார்கள் என்பது கேள்வி, எத்தனை பேர் பாவத்திலிருந்து நீதியை தேர்ந்தெடுப்பார்கள்? எவ்வளவு பேர் தவறைக் காட்டிலும் சரியானதை விரும்புவார்கள்? இது அவர்களிடையே பரவியிருக்கிற சீரழிந்த சுபாமில்லையா? மற்றவர்களிடமிருந்து சுலபமாக பாதிக்கக்கூடிய செல்வாக்கு இல்லையா?

சாத்தான், பாவம் மற்றும் மரணம் அழிக்கப்பட வேண்டும்

வேத வாக்கியங்களை விரிவாக கவனிக்கும் போது தேவன் தமது சிருஷ்டிகளை, சபையை மாத்திரமல்ல உலகத்தையும் ஆழமாக நேசிக்கிறார் என்று நமக்கு சுட்டிக்காட்டுகிறது. நாம் பாவினாக இருந்த போது அவர் மனுக்குலத்தை நேசிட்டார். தேவன் ஒரு பெரிய மீட்டின் திட்டத்துடன் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறார். அது பாவத்திலிருந்தும் மரணத்திலிருந்தும் முழுமையாக விடுதலையடைக்கூடிய ஒரு சந்தர்ப்பத்தை இந்த ஜீவியத்திலாவது அல்லது அடுத்த ஜீவியத்திலாவது நமது இனத்தில் ஒவ்வொருவருக்கும் கொண்டு வரும். இதற்காகவே கிறிஸ்து அனைவருக்காகவும் மரித்தார். பெந்தேகோஸ்தே காலத்திலிருந்து, மகிமையான நீதியின் ராஜ்யத்தில் இயேசுவுக்கு உடன் சுதந்தரராக இருக்கும்படி தேவன் உண்மையும் விசுவாசமுள்ள ஒரு வகுப்பாரை, ஒரு தெரிந்துகொள்ளப்பட்ட வகுப்பாரை அழைத்து, சோதித்து மெய்ப்பித்து வருகிறார். இந்த ராஜ்யம் பூமியிலே ஸ்தாபிக்கப்பட வேண்டும். அது சாத்தான் பாவம் மற்றும் மரணத்தை அழித்துப்போடுவது மாத்திரமல்ல. அந்த சமயம் கொடுக்கப்படும் சந்தர்ப்பம் மற்றும் வெளிச்சத்தின் கீழ், கீழ்ப்படிதலையும் விருப்பத்தையும் மெய்ப்பிக்கிற அனைவருக்கும் மானிட பூரணத்தன்மை திரும்ப கொடுக்கப்படும்.

இதற்கிடையில் பாவம் மற்றும் மரணத்தின் ஆளுகை பிரயோஜனமற்றதாகும். அது தேவனுடைய பரிசுத்தம், அவரது தேவையின் நியாயத்தன்மையும் பற்றிய மிகவும் போதனைக்குரிய பாடங்களை தூதர்களுக்கும் மனிதர்களுக்கும் கொடுத்திருக்கிறது. தேவன் வேறு யாருக்கும் வழங்கியிராத ஆசீர்வாதங்களை அனுபவிப்பதற்கு தேவனுடைய சிருஷ்டிகள் புனிதமாகவும் பரிசுத்தமாகவும் இருக்க வேண்டும். நீதியை பற்றிய கொஞ்சம் அறிவும் உணர்வும் உள்ளவர்கள் இவற்றை உணர்வதற்கு அளவுக்குத்தக்கதாகவும் பாவம் மற்றும் களங்கத்தின் பயங்கரமான விளைவுகளை காண்கிற அளவுக்குத் தக்கதாகவும் நீதி, தூய்மை மற்றும் சத்தியத்துக்கு ஊழியம் செய்ய விழிப்பாயிருக்க வேண்டும். ஆர்வமுள்ள கிறிஸ்துவின் சீடர்கள் மட்டுமே அவரது ராஜ்யத்தில் அவருடன் உடன் சுதந்தரராயிருக்கக்கூடிய மாபெரும் பரிசை பெறுவார்கள் என்பதை அகில உலகமும் அறிய வேண்டும். எனினும் “மனுஷன் எதை விதைக்கிறானோ அதையே அறுப்பான்” என்பது உலகத்தில் உண்மையாக இருக்கிறது.

தீவிரமான பாவம் மற்றும் இழிவான நடத்தை மூலம் இந்த காரியத்தில் பிடிவாதத்தினாலும் அறிவினாலும் தங்களையும் மற்றவர்களையும் பாங்கப்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள். நீதியாக, தூய்மையாக, நிதானமாக வாழ நாடுகிறவர்கள் அதற்குத்தக்கதாக மற்றவர்களுக்கு அனுசூலம் செய்து தங்களை உயிர்த்தெழுதலில் உயர்ந்த இடத்திற்கு தயார்படுத்திக் கொள்ளுகிறார்கள்.

எல்லோரும் மரண நித்திரையில் விழுந்தாலும் ஆயிரம் வருடம் நீடித்திருக்கும் உயிர்த்தெழுதலின் மகா நாளில் எழுந்து வருவார்கள். ஆண்டவரின் சித்தமாகிய நீதியின் வழியை அறிந்த அல்லது அறியாததற்கு தக்கதாக ஏறக்குறைய அனுகூலமான நிலைமைக்கோ அல்லது ஏறக்குறைய அவமானத்திற்கும் நிந்தனைக்கும் சில அடிகள் அல்லது பல அடிகள் பெறுவதற்கும் எழுந்து வருவார்கள்.

வேதாகம கற்றல் உணக்கத்தை தூண்டுதல்

வேதாகமமானது முழுவதுமாக சரியானபடி புரிந்து கொள்ளப்பட்டால், அதன் நியாயத்தன்மை அநேகரது கவனத்தை இழுக்கும். அதன் செல்வாக்கு ஒவ்வொரு நாளும் சரீர ரீதியாகவும், ஒழுக்க ரீதியாகவும் ஒரு ஆசீர்வாதமாக இருக்கும். நாம் அனுதினமும் வேதாகமத்தை கற்பதில் சபை பாகுபாடில்லாமல் மிகவும் உணக்கமாக இருப்போமாக. தேவனிடம் நெருங்குவது என்பது தேவனுடைய ஆவியுடன் தொடர்புக்கு வருவது ஆகும். அது இருதயத்தில் பாவத்தின் மேல் வெற்றியை தருகிறது. இது உண்மையான கிறிஸ்தவர்களை ராஜ்யத்தில் அவர்களது கர்த்தராகிய இயேசு கிறிஸ்துவுக்கு உடன் சுதந்தரராகவும் தேவனுக்கு சுதந்தரராகவும் ஆகும்போது எதிர்கால மகா வேலைக்கு ஆயத்தம் பண்ணும், அந்த ராஜ்யம் சகல மனுக்குலத்தையும் ஆசீர்வதிக்கும் அதற்காகத்தான் நாம் “உம்முடைய ராஜ்யம் வருவதாக, உம்முடைய சித்தம் பரலோகத்தில் செய்யப்படுவது போல பூமியிலேயும் செய்யப்படுவதாக” என்று ஜெபிக்கிறோம்.

இதற்கிடையே எதிர்கால வேலைக்காக தயாராகிக் கொண்டு தற்காலத்தில் தங்கள் இருதயங்களில் கிருபையின் வேலையில் தேவனுக்கு உடன் உழுவியம் செய்பவர்கள், தற்காலத்தில் சகல நீதிக்கடுத்த சீர்த்திருத்தங்களில் அவர்களுக்கு கிடைக்கும் சந்தர்ப்பத்திற்குத்தக்கதாக பங்கு பெறுவதில் சந்தோஷப்பட வேண்டும். அல்லது இந்த சீர்த்திருத்தங்களில் ஈடுபட்டிருக்கிறவர்களின் கைகளை தாங்கவாவது செய்ய வேண்டும். அதாவது சர்வதேச தூய்மை மகா சபையை ஆதரிக்கவாவது செய்ய வேண்டும்.